

บทความที่ : 16

Article :

กระบวนการกำหนดนโยบาย
การบูรณาการสถาบันการศึกษาเป็น
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

Policy Decision-Making Process for
Integrating the Institute of Physical
Education into National Sports University

[Received Date: September 13, 2020/ Accepted Date: December 2, 2020]

ปพน ปุณณะรักษิต*

Papon Punyarakzit*

*คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง [Faculty of Political Science,
Ramkhamhaeng University]; E-mail: chat_papon@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้อง และการวิจัยเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แล้วทำการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อหาความสอดคล้องของข้อมูลต่างๆ เพื่อพรรณนาผลการศึกษาที่เกิดขึ้น จากการศึกษาพบว่า กระบวนการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ การก่อรูปของนโยบาย การกำหนดทางเลือกนโยบาย และการตัดสินใจนโยบาย ซึ่งในแต่ละขั้นตอนจะทำให้เห็นตัวแบบการกำหนดนโยบายและตัวแสดงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนี้ได้

คำสำคัญ: กระบวนการกำหนดนโยบาย; มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ; นโยบายการกีฬา

Abstract

This article aims to study the policy-making process for integrating the institute of physical education into a national sports university. This study used a qualitative research method and collected data by doing semi-structured interviews with key informants involved in the policy decision-making and documentary research of the policy. Then conducted content analysis to find the consistency of various information to describe the results of the study. From the result found that the policy-making process for integrating the institute of physical education into a national sports university consist of 3 steps: the formation of policy, the policy formulation and the policy decision making. Each step of the policy-making process shows model of policy-making and actors who related to this policy.

Keywords: Policy-Making Process; National Sports University; Sport Policy

บทนำ

การกีฬานับเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ดังคำกล่าวที่ว่า “กีฬาสรางคน คนสร้างชาติ” ซึ่งมีนัยยะคือ การที่ประเทศชาติจะพัฒนาได้นั้นจำเป็นต้องมีบุคลากรการกีฬา โครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา กิจกรรมด้านการกีฬา องค์กรกีฬา องค์กรความรู้และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและนโยบายในการผลักดันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เพื่อพัฒนาการกีฬาให้สามารถสร้างประชาชนที่มีคุณภาพ นอกจากนี้ความสำเร็จด้านการกีฬาของประเทศสามารถเป็นดัชนีบ่งชี้ถึงความสำเร็จและความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมอีกด้วย (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) จากความสำคัญของการกีฬาที่เกิดขึ้น ทำให้รัฐบาลหลายชุดที่ผ่านมาต่างพยายามผลักดันภารกิจทางด้านการพัฒนาการกีฬาของชาติให้มีศักยภาพ และเพิ่มขีดความสามารถทางแข่งขันในด้านกีฬาของชาติให้ทัดเทียมนานาชาติอารยะประเทศได้ แต่อย่างไรก็ตาม ผลการพัฒนาการกีฬาของไทยที่ผ่านมาต่างประสบกับปัญหาและอุปสรรคหลายประการ อาทิ ขาดบุคลากรด้านการพลศึกษา ขาดการส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาในระดับท้องถิ่น ขาดระบบพัฒนานักกีฬาและบุคลากรการกีฬาในระยะยาว บุคลากรการกีฬายังขาดความเป็นมาตรฐาน ขาดการจัดเก็บข้อมูล ติดตาม และประเมินผลอย่างเป็นระบบ ขาดการดำเนินการนำแนวทางของแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ตลอดจนขาดการบูรณาการการทำงานของกลไกการบริหารจัดการทางด้านการกีฬา เป็นต้น (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

ทั้งนี้ ปรากฏต่อมาภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ. 2557 พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้เข้ามาทำการบริหารประเทศภายใต้รัฐบาลแบบอำนาจนิยม ซึ่งได้ประกาศแนวนโยบายของรัฐบาลในการ

บริหารแผ่นดิน โดยให้ความสำคัญในการดำเนินการเพื่อให้มีการปฏิรูปในด้านต่างๆ การจัดระเบียบสังคม การน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาล ที่ 9 นำทางเพื่อไปสู่การพัฒนาที่ “มั่งคั่ง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ซึ่งนโยบายที่ต้องการแก้ไขมาเป็นลำดับต้นๆ ก็คือนโยบายการศึกษาและการเรียนรู้ การปฏิรูปการศึกษาการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบ และการพัฒนากำลังคนให้มีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำ จัดระบบการสนับสนุนทางการศึกษาให้กับเยาวชนและประชาชนทั่วไปอย่างมีคุณภาพและทั่วถึงในการปฏิรูปการศึกษา การเรียนรู้ ตามที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยมีกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาสู่สถานศึกษาสามารถเป็นนิติบุคคลและบริหารจัดการได้อย่างอิสระและคล่องตัวขึ้น (สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2560: 2) โดยเฉพาะในช่วงดังกล่าว รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในวาระปฏิรูปด้านการศึกษาและการพัฒนาการกีฬาอย่างเป็นระบบ โดยมีข้อเสนอให้จัดตั้งกระทรวงการกีฬา มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ สภาการกีฬาแห่งชาติ สภาวิชาชีพกีฬาขึ้นเพื่อเป็นมาตรการในการขับเคลื่อนการปฏิรูปของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ในขณะนั้นด้วย

จากที่เสนอประเด็นนโยบายการพัฒนากีฬาของประเทศผ่านการปฏิรูปประเทศของรัฐบาลดังที่กล่าวมา ถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการยกระดับการพัฒนาการกีฬาของชาติขึ้น โดยมีแนวคิดการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาที่จะเป็นแหล่งผลิตบุคลากรหรือบัณฑิตที่มีความสามารถในการขึ้นสูงในแขนงต่างๆ ที่เกี่ยวกับการกีฬา เพื่อนำมาพัฒนาประเทศ เนื่องจากแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติทุกๆ ฉบับที่ผ่านมา ไม่ค่อยจะประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จากประเด็นที่ได้รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในการสำรวจของคณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬาสภาพปฏิรูปแห่งชาติ ได้ข้อค้นพบว่า ในการพัฒนาการกีฬาของชาติ ต้องได้รับความ

ร่วมมือจากภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุน เพื่อให้เกิดการสร้างงาน และการบริหารจัดการที่เป็นระบบ มีความรวดเร็วและพร้อมการปรับเปลี่ยนไปตาม นวัตกรรม วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมทางด้านการกีฬาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561)

ต่อมา การประชุมคณะรัฐมนตรี โดยนายกรัฐมนตรี พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2559 มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอโดยมีสาระสำคัญ คือ กำหนดให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทางในศาสตร์ทางการกีฬา มุ่ง พัฒนาองค์ความรู้ ส่งเสริมวิชาการทางการกีฬาและวิชาชีพชั้นสูง ผลิตและพัฒนา บุคลากรทางการกีฬา การพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา เทคโนโลยีและอุตสาหกรรม การกีฬา บริหารธุรกิจการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เป็นศูนย์ฝึกของนักกีฬา ระดับชาติ เป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาชั้นนำของประเทศ โดยมี โรงเรียนกีฬาสำหรับฝึกฝนเยาวชนก่อนเข้าสู่มหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้ยกเลิก พระราชบัญญัติสถาบันพลศึกษา พ.ศ. 2548 และให้ “สถาบันการพลศึกษา” เป็น “มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ” ตามพระราชบัญญัตินี้ มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็น ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา โดยแบ่งมหาวิทยาลัยออกเป็น 4 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ โดยให้แต่ละภาคประกอบด้วยวิทยาเขต 17 แห่ง และโรงเรียนกีฬา 13 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่ทั่วภูมิภาคของประเทศ (ไทยรัฐออนไลน์, 2560)

กระบวนการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็น มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่เกิดขึ้นจึงนำไปสู่คำถามสำคัญว่า “กระบวนการ กำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมี

ลักษณะอย่างไร” เพราะวัตถุประสงค์ดั้งเดิมของการก่อตั้งสถาบันการศึกษาเพื่อทำหน้าที่ผลิตครูโดยเฉพาะครูสอนพลศึกษาและสุขศึกษา แต่เมื่อมีการจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะต้องมีการเพิ่มบทบาทหรือผลิตบุคลากรด้านวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และด้านอุตสาหกรรมการกีฬา ในขณะเดียวกันกระทรวงศึกษาธิการซึ่งดูแลกรมพลศึกษาเดิม พยายามหาแนวทางยกฐานะวิทยาลัยพลศึกษาให้เปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรี และเปิดสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่อง อยู่แล้ว แต่เมื่อมีนโยบายการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นประเด็นวาระที่อยู่ในแนวทางการปฏิรูปของรัฐบาล คสช. จึงได้มีการเร่งดำเนินการออกนโยบายโดยการตราพระราชบัญญัติเพื่อยกฐานะจากวิทยาลัยพลศึกษาขึ้นเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อเปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญา ในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นกระบวนการกำหนดนโยบายทางด้านการพลศึกษาและการพัฒนาการกีฬาขั้นสูงของชาติที่ควรศึกษาและเสนอแนะต่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนานโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติให้ชัดเจนขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษากระบวนการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ซึ่งได้ใช้เทคนิคการวิจัยต่างๆ ดังนี้

การรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ ของการศึกษานี้ มี 2 หลักคือ

1. การศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร (documentary research) ด้วยกระบวนการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารข้อมูล โดยการทบทวนแนวความคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการกำหนดนโยบาย โดยเริ่มต้นจากการศึกษาแนวความคิดและกระบวนการเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลงานวิจัยและบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทั้งเอกสารทางวิชาการประเภทต่างๆ ภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งข้อมูลทางวิชาการที่ได้จากการสืบค้นทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือทางเว็บไซต์ต่างๆ

2. การสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) สำหรับการกำหนดระเบียบวิธีการวิจัย โดยการใช้วิธีสัมภาษณ์ที่มีลักษณะเป็นการสัมภาษณ์เจาะลึก ที่มีความยืดหยุ่นและเป็นการสร้างคำถามที่มีลักษณะปลายเปิดมีค่าสำคัญพร้อมลักษณะของข้อคำถามที่มีความยืดหยุ่น และพร้อมที่จะมีการปรับเปลี่ยนถ้อยคำของคำถามให้มีความสอดคล้องกับผู้มีส่วนร่วมในการให้สัมภาษณ์แต่ละคนในแต่ละสถานการณ์ที่มีสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนบุคคลที่มีความสำคัญหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตอบข้อคำถามจากการสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth Interview) เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความหลากหลายในมิติต่างๆ และข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติที่ได้ดำเนินการสัมภาษณ์นั้น โดยวิธีการเป็นการสนทนากับผู้ให้ข้อมูลแบบเผชิญหน้าตัวต่อตัวและจะเป็นลักษณะสนทนากันตามธรรมชาติ

สำหรับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants): ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ถึงกระบวนการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้สัมภาษณ์ถึงนโยบายและแนวทางในการดำเนินงานในระยะที่ผ่านมาและการดำเนินงานในระยะต่อไป อีกทั้งรวบรวมข้อมูลเอกสารการดำเนินงานของสถานศึกษา สังเกตสภาพการดำเนินงานทั้งหมด 12 คน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารระดับนโยบายสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบด้วย (1) คณะกรรมการธิการสภาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรมและจริยธรรม (2) ผู้อำนวยการแผนและนโยบายกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (3) ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงานกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (4) ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา และ (5) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 ภาค และผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย (1) อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (2) รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย 4 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดกระบี่ จังหวัดศรีสะเกษ และ เลขาธิการอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จังหวัดชลบุรี (3) เจ้าหน้าที่นโยบายและแผน การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) และ 3. ผู้มีส่วนได้เสีย ประกอบด้วย (1) นักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยการกีฬา ประกอบด้วยจังหวัดกระบี่, จังหวัดเชียงใหม่, จังหวัดสมุทรสาคร, จังหวัดศรีสะเกษ (2) สโมสรด้านกีฬาฟุตบอล ประกอบด้วย สโมสรฟุตบอลระยอง FC สำหรับการเลือก มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 จังหวัด เนื่องจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะมี 4 ภาคทั่วประเทศ ซึ่งแต่ละภาคจะมีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่เป็นศูนย์กลางของแต่ละภาค ดังนั้นการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจึงเลือกจากจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางของแต่ละภาค ประกอบด้วย 4 จังหวัด คือ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดชลบุรี มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดศรีสะเกษ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจังหวัดกระบี่ พร้อมด้วยโรงเรียนการกีฬาในจังหวัดดังกล่าว และผู้เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย จากกระทรวง กรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกซึ่งดำเนินการร่วมกับกระบวนการรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารได้ดำเนินการกระบวนการตามแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่การวิเคราะห์ข้อมูลโดยพิจารณาประเด็นหลัก ที่พบในข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ทั้งหมด หลังจากนั้นนำประเด็นหลักมาพิจารณาแบ่งแยกเป็นประเด็นย่อย และหัวข้อย่อย (Categories) รวมทั้งผู้วิจัยได้ดำเนินการกระบวนการสะท้อนในแต่ละขั้นตอนควบคู่ไปกับการดำเนินการกระบวนการวิจัยเพื่อเสริมสร้างให้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพในการวิเคราะห์ข้อมูลได้จากการสัมภาษณ์มีความแกร่งและแม่นยำ เพื่อสร้างให้กระบวนการวิจัยนี้มีความเข้มข้นมากขึ้น และได้ทำการพรรณนาข้อมูลตามปรากฏการณ์ร่วมเพื่อแสวงหาหรือให้ได้มาซึ่งข้อค้นพบ จากกระบวนการวิธีการเชิงคุณภาพ อันเป็นแนวทางประการสำคัญที่สามารถนำไปสู่การจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนานโยบายเชิงคุณภาพต่อไป

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาระบบการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีข้อค้นพบในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. **การก่อรูปของนโยบาย (policy formation)** จากการศึกษาการก่อรูปของการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ถูกกำหนดขึ้นจากการได้รับอิทธิพลจากนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีกระทรวง

การท่องเที่ยวและกีฬา อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา และสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ดังรายละเอียดดังนี้

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ถือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการก่อรูปของนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเกิดจากแนวความคิดของนายกรัฐมนตรีที่พิจารณาว่า ประเทศไทยไม่มีมหาวิทยาลัยการกีฬาเหมือนกับต่างประเทศที่มีชื่อเสียงทางด้านกีฬของโลก หรือของทวีปเอเชีย เช่น จีน หรือ ญี่ปุ่น จึงกำหนดให้มีนโยบายการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาขึ้นถือได้ว่าการก่อรูปของนโยบายดังกล่าว และสามารถเข้ากันได้ดีกับหลักการสำคัญของนโยบายการปฏิรูปการกีฬาภายใต้ นโยบายไทยแลนด์ 4.0 และแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ซึ่งเป็นพื้นฐานในการสร้างความมั่นคงให้กับนโยบายสู่การปฏิบัติ ดังการให้ข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องในประเด็นนี้ว่า

“... พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีได้กล่าวว่า เรา ยังไม่มีมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเลย ซึ่งเราคิดว่าน่าจะมีมหาวิทยาลัยเฉพาะทางจริง ๆ เราจะให้รัฐมนตรีนโยบายจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาเหมือนต่างประเทศที่เขาพัฒนาการกีฬา และจัดทำพระราชบัญญัติขึ้นมาโดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการธิการ และดำเนินการผ่านขั้นตอนต่าง ๆ แล้วยกร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาจากสถาบันการพลศึกษามาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ...” (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลรายหนึ่ง เมื่อ 22 พฤศจิกายน 2562)

จากการให้ข้อมูลของผู้ที่เกี่ยวข้องข้างต้นทำให้เห็นว่า การก่อตัวของนโยบายนี้มาจากความคิดของนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้นำรัฐบาล ที่เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาการกีฬาของชาติด้วยการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติขึ้น เพื่อให้ประเทศไทยมีมหาวิทยาลัยเฉพาะด้านการพัฒนาการกีฬาของชาติ ดังเช่น นานาอารยประเทศมี

จึงเป็นที่มาของการเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องศึกษาถึงความเป็นไปได้ของการจัดทำ
เป็นนโยบายในเวลาต่อมา ดังที่ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ ให้ความเห็นว่า

“... นายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา มองว่า สถาบัน
การพลศึกษายังไม่เป็นหน่วยงานระดับชาติ และมีความต้องการพัฒนาการ
กีฬาในมิติใหม่เชิงอุตสาหกรรม อยากให้มีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มี
ความโดดเด่นในการพัฒนานักกีฬาและอุตสาหกรรมการกีฬา จึงอยากให้เกิด
มหาวิทยาลัยการกีฬาจริง ๆ ดิฉันพิจารณาถึงการตัดสินใจของนายกรัฐมนตรี
เป็นแนวคิดที่อิงอำนาจการบริหารและเป็นการตัดสินใจของนายกรัฐมนตรี
โดยตรง ในขณะที่ก่อนหน้านี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ(สนช.) ก็มีการศึกษา
เรื่องนี้มาก่อน ในหลักการดำเนินการของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) เขา
มีเวทีการรับฟังและมีข้อสังเกต และวิธีการว่าทำอย่างไร เมื่อตกผลึกแล้วเขาก็
จะชงเรื่องนี้ไปยังคณะรัฐมนตรี(ครม.) แต่ ครม.ส่วนใหญ่จะไม่มีว่าพิจารณา
แต่เขาจะบอกว่า ทราบ มอบให้หน่วยงานพิจารณา ซึ่งก็ดูว่าจะเกี่ยวข้องกับ
หน่วยงานไหนบ้าง 1 2 3 4 ก็เรียงกันไป พอเราได้รับว่าเป็นมติ ครม. เราก็
ต้องดำเนินการประชุมกับหน่วยงานที่กำหนดต่อไปแต่สุดท้ายเรื่องก็ไม่ได้
สามารถดำเนินการต่อไปได้ แต่พอนายกรัฐมนตรีมีดำริและสั่งการส่งผลให้
เกิดการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ...” (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
ส่วนบุคคลรายหนึ่ง เมื่อ 7 มกราคม 2563)

นอกจากบทบาทของผู้นำรัฐบาลตามที่ได้ให้ข้อมูลไปแล้ว ในส่วนของบุคคล
สำคัญของฝ่ายการเมืองในขณะนั้นที่มีบทบาทสำคัญอย่างมาก คือ นางกอบกาญจน์
วัฒนวรางกูร รัฐมนตรีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่ได้ให้การสนับสนุน
แนวความคิดของนายกรัฐมนตรี ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้วยเหตุผล
ว่าการมีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จะสามารถพัฒนาการกีฬาและอุตสาหกรรมการ

กีฬาของประเทศให้ทัดเทียมกับต่างประเทศได้ ดังการให้ข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ ให้ความเห็นว่า

“... รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (พ.ศ. 2557) ท่านไปเอเขียนเกมส์ที่ประเทศเกาหลี ก็มีหลาย ๆ คนพูดกับท่านว่ากีฬามันพัฒนาได้หลายมิติ ทีนี้พอท่านกลับมาก็เห็นว่าควรมีมหาวิทยาลัยการกีฬา ท่านเลยเสนอต่อนายกรัฐมนตรี คือ ท่านประยุทธ์ จันทร์โอชา ในตอนนั้นก็เห็นชอบในหลักการของท่านรัฐมนตรี เห็นว่าถ้ามีมหาวิทยาลัยการกีฬาจะเป็นการพัฒนาอีกมิติหนึ่ง ไม่ใช่ว่าเป็นการพัฒนากีฬาได้เลย แต่เป็นการพัฒนาได้อีกมิติหนึ่งของประเทศไทยเรา...” (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลรายหนึ่ง, 16 ธันวาคม 2562)

จากคำสัมภาษณ์ข้างต้น สะท้อนว่าจากแนวความคิดของผู้นำฝ่ายบริหาร คือ นายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และนายกรัฐมนตรี ในขณะนั้น ได้ทำให้เกิดการก่อรูปของนโยบายการบูรณาการสถาบันการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งได้ศึกษาดูงานและเข้าร่วมกีฬาเอเชียนเกมส์ที่เกาหลีใต้และกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เป็นผู้สนับสนุนแนวความคิดดังกล่าว จึงจัดทำผลการศึกษาดูงานดังกล่าวเสนอต่อนายกรัฐมนตรีถึงความเป็นไปได้ที่ประเทศไทยควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเหมือนกับต่างประเทศ เพื่อเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ในเรื่องของกีฬาให้เข้าสู่ระดับสากลมากยิ่งขึ้น

หลังจากนั้นแนวคิดการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเมื่อได้ถูกนำเสนอโดยฝ่ายการเมืองหรือฝ่ายบริหารแล้ว ก็นำไปสู่ฝ่ายนิติบัญญัติ ในขณะนั้น มีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศในประเด็นต่าง ๆ เรียกว่า คณะกรรมการปฏิรูปแห่งชาติ หรือ สปช. โดยคณะกรรมการ

ดังกล่าวได้ศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผ่านบทบาทของคณะกรรมการปฏิรูปด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม ศาสนา คุณธรรมและจริยธรรมของสภาการปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) ซึ่งได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) และร่างแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) โดยกำหนดกระบวนการไว้ คือ การวางแผนการปฏิรูปด้านการบริหารจัดการกีฬาโดยได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มาเป็นกรอบความคิดทางด้านการร่างนโยบาย และค้นหาแนวทางในการพัฒนาด้านการกีฬา ด้วยเหตุนี้การจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติจึงสอดคล้องกับแผนพัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคลโดยใช้การกีฬาเป็นกลไกส่วนหนึ่ง และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของกรมพลศึกษาและการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติในการดำเนินการในการนำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติหากมีการจัดทำนโยบายแล้วเสร็จ ดังการให้ข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

“... ที่มาเริ่มต้นครั้งแรกของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติก่อนหน้านี้ ต้องการให้มีการจัดลำดับการศึกษาใหม่ทั้งหมด โดยเฉพาะโครงสร้างการบริหารสถาบันการพลศึกษาเป็นเรื่องที่ยากมาก ในวงจรของสภาที่ปรึกษาเป็นการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติว่ามีความสำคัญอย่างไร มีวิธีการอย่างไร มีคณะอะไร ซึ่งดิฉันได้เป็นคนนำเสนอรายละเอียดทั้งหมดเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) และร่างแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) กับสภาฯ เป็นเลขาของคณะปฏิรูป โดยมีพลอากาศเอกธนศักดิ์ ปฏินามประกร เป็นสมาชิกวุฒิสภา อดีตรองหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ฝ่ายความมั่นคง กรรมการในคณะกรรมการบริหารราชการแผ่นดินตามกรอบการปฏิรูปประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และการสร้างความสามัคคี

ปรองดองและเป็นรองนายกรัฐมนตรี ในฐานะประธาน กมธ. คณะกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬา หรือ คณะกรรมาธิการ-สภาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม ศาสนา คุณธรรมและจริยธรรม โดยท่านเป็นประธานของทางกระทรวง และมีปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวเป็นเลขาธิการ เราช่วยเรื่องการร่างกฎหมายให้จริง ๆ ก็อยู่ตั้งแต่ปฏิรูปยุทธศาสตร์ชาติ ถ้าขับเคลื่อนเราสามารถแก้ไขได้ แต่ถ้าปฏิรูปเนี่ยต้องใช้เวลาปี สองปี เรามีหลายเรื่องแต่เรื่อง ม กีฬา ท่านนายกให้ความสำคัญเลยนะ มาก ๆ ด้วย แต่ยั้งนี้ก็ไม่ออกว่าทำยังไง ให้เรา set model มาให้เป็นเหมือนยกระดับสถาบันพลศึกษาไม่ใช่เปลี่ยนแค่ชื่อณะคะ ซึ่งการปฏิรูปการการกีฬา ต้องเป็นการเรียนรู้ทั้งหมด บังเอิญมันเกี่ยวกับ พรบ. การกีฬาแห่งชาติ ปี 2561 เกี่ยวโยงกัน . . .” (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลสายหนึ่ง เมื่อ 7 มกราคม 2563)

จากการวิเคราะห์กระบวนการการก่อรูปของนโยบายทำให้เห็นว่า ผู้ที่เป็นตัวแสดงหลักคือ ผู้นำฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายการเมือง คือ นายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา โดยลักษณะของการก่อรูปนโยบายนี้เป็นการกำหนดนโยบายในแนวดิ่งและอิงอำนาจทางการบนฐานคติของการตัดสินใจของผู้นำที่ตัดสินใจกำหนดนโยบาย ตามแนวคิดทฤษฎีชนชั้นนำ (elite model) เป็นทฤษฎีที่ใช้อธิบายถึงการกำหนดนโยบายจากความปรารถนาและความต้องการของชนชั้นผู้นำ เนื่องจากประเทศถูกปกครองด้วยระบอบอำนาจนิยม ทำให้นโยบายที่เกิดขึ้นมาจากบทบาทหรืออิทธิพลของชนชั้นนำ ที่มีอำนาจในการตัดสินใจนโยบายสาธารณะอย่างเด็ดขาด โดยชนชั้นปกครองเหล่านี้จะยึดถือความพึงพอใจ หรือค่านิยมของตนเองและพวกพ้องที่ใกล้ชิดเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจนโยบาย ด้วยเหตุนี้ นโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2. การกำหนดนโยบาย (policy formulation) เป็นขั้นตอนที่สำคัญส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นการศึกษาถึงการเสนอทางเลือกนโยบายต่อผู้ตัดสินใจ นโยบาย และการพิจารณาทางเลือกของนโยบายที่มีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินงานตามแนวทางที่กำหนดที่เหมาะสมกับทรัพยากรที่จำเป็นใช้และสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม อีกทั้งก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้เกี่ยวข้องในการตัดสินใจด้วย สำหรับการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยแห่งชาติ ได้ค้นพบประเด็นสำคัญของทางเลือกนโยบาย แบ่งได้ 2 ทางเลือก ดังนี้

(1) ทางเลือกของนโยบายที่มาจาก พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ดังที่มีผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ ได้ให้ข้อมูลไว้ดังนี้

“... พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรีได้กล่าวว่า เรายังไม่มีมหาวิทยาลัยกีฬาเลยซึ่งเรามันน่าจะมีมหาวิทยาลัยเฉพาะทางจริง ๆ โดนเอาสถาบันการพลศึกษามาเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬา เราก็มองว่าดีนะ แต่ถ้ารัฐจะให้มันนโยบายให้เป็นมหาวิทยาลัยกีฬาเหมือนต่างประเทศที่เขาพัฒนากีฬาแล้วก็ดี ก็มีการจัดตั้งจึงได้จัดทำพระราชบัญญัติขึ้นมาก็มีหลายคณะกรรมการ ก็ผ่านขั้นตอนต่าง ๆ แล้วกราบพระราชบัญญัติ ขึ้นมาจากสถาบันการพลศึกษา มาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เมื่อ พฤษภาคม ปี พ.ศ. 2562...” (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลรายหนึ่ง เมื่อ 22 พฤศจิกายน 2562)

(2) ทางเลือกของนโยบายที่ถูกลำเสนอจากการพิจารณาคณะกรรมการ สภาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม ศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม ซึ่งมีบทบาทในการศึกษารวบรวม วิเคราะห์ และเสนอแนวทางเลือกนโยบายให้กับนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้รวบรวมข้อมูลและนำเสนอต่อฝ่ายบริหารถึง 3 แนวทางเลือก คือ (1) การนำสถาบันการพลศึกษายกระดับ

เป็นมหาวิทยาลัยการกีฬา มีข้อดี คือ สถาบันการพลศึกษามีทรัพยากรที่ครบถ้วน เช่น ด้านกายภาพ อาคารสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอนและบุคลากรถือว่าเป็นการใช้งบลงทุนน้อย แต่มีข้อเสีย คือ บุคลากรยังยึดติดกับระบบการบริหารงานในรูปแบบเดิม และมีมุมมองในลักษณะเป็นการเปลี่ยนชื่อขององค์กรเท่านั้น และขาดบุคลากรด้านวิชาการที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ (2) เลือกคณะใดคณะหนึ่งในมหาวิทยาลัยขึ้นมาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ข้อดี บุคลากรมีประสบการณ์โดยตรงกับหลักสูตรที่กำหนดใหม่และเป็นการส่งเสริมให้มีการจ้างงานมากขึ้น แต่ภาครัฐต้องลงทุนทรัพยากรด้านกายภาพ อาคารสถานที่ และ (3) การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาขึ้นใหม่ ข้อดี คือ เป็นการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ที่สามารถสร้างบุคลากรในรูปแบบการบริหารงานแบบใหม่ไม่ยึดติดกับระบบราชการเดิม ข้อเสีย ภาครัฐต้องใช้งบประมาณการลงทุนที่สูงมาก ทั้งด้านสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ดังการให้ข้อมูลของผู้ให้สำคัญสำคัญ ดังนี้

“... นายกรัฐมนตรีตั้งคณะทำงานซึ่งคณะทำงานชุดแรก ผมเป็นเลขาฯ โดยขณะนั้นมี 3 แนวทางเลือกกว่าจะตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาขึ้น คือ (1) เอาสถาบันพลศึกษาขึ้นมาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬา (2) ไปเอาคณะของที่ไหนก็แล้วมาตั้งเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬา และ (3) การตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาขึ้นมาใหม่เลย ซึ่งที่ประชุมก็เห็นว่าตั้งใหม่ดีกว่า ปรากฏว่าพอนำเสนอต่อท่านนายกรัฐมนตรีปรากฏว่า นายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ไม่เห็นด้วย เพราะเห็นว่าใช้งบประมาณเยอะมากนะ เลยให้ไปปรับสถาบันไหนขึ้นก็ได้ เช่น สถาบันพลศึกษาขึ้นมาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬา หรือเอาวิทยาเขตของสถาบันพลศึกษาขึ้นมาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬา หรือไปเอาคณะอื่น ๆ ขึ้นมา แต่ไม่เอาตั้งขึ้นใหม่หลังจากนั้นก็ดำเนินการโดยบรรจุลงใน

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ทันที . . .” (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
ส่วนบุคคลรายหนึ่ง เมื่อ 16 ธันวาคม 2562)

เมื่อคณะกรรมการสภาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านกีฬา ศิลปะ
วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรมและจริยธรรมได้นำเสนอนายกรัฐมนตรี และต่อมามี
มติสั่งการจากนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ถึงความเป็นได้ในการเลือก
แนวทางเลือกที่ 1 คือ การนำสถาบันการพลศึกษากระดับเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติ คณะกรรมการฯ จึงได้นำการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ บรรจุลง
ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ที่ปฏิรูปมาจากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ
ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) ด้านโครงสร้างการกีฬา ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติ ดังการให้ข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

“ . . . การเปลี่ยนจากสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการ
กีฬาแห่งชาติก็มาตามแนวนโยบายของผู้บริหารระดับสูง ซึ่งมองว่า ประเทศไทย
สมควรจะมีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่กำหนดแนวทางเลือกไว้ว่าจะตั้ง
ใหม่ที่เดียวเลยหรือจะเป็นการยกระดับสถาบันการพลศึกษาขึ้นมา หรือจะไป
หยิบเอาคณะใดคณะหนึ่งของมหาวิทยาลัยที่มีประสบการณ์ในเรื่องนี้ เช่น
มหาวิทยาลัยเกษตร หรือมหาวิทยาลัยมหิดลที่มีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
อยู่แล้วขึ้นมาแยกเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬา แต่สุดท้ายก็เลือกแนวทางที่สอง
เพราะว่ามันมีเรื่องของสถานที่ต่าง ๆ มี 17 แห่งทั่วประเทศ อีกทั้งมีบุคลากร
มีศักยภาพด้านสถานที่อุปกรณ์ต่าง ๆ อยู่แล้ว แต่ก็ยังขาดเรื่องอาจารย์ ซึ่งเรา
มองว่า ต้องใช้เวลาในการพัฒนาก็พอสมควรเหมือนกันที่จะพัฒนาอาจารย์
ต่าง ๆ ขึ้นมาจนเป็นที่ยอมรับได้และเป็นปัญหาที่หนักพอสมควรครับ . . .”
(ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลรายหนึ่ง เมื่อ 17 มกราคม 2563)

ดังนั้น ทางเลือกในการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาขึ้นมาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในประเด็นการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงเป็นทางเลือกหลักของผู้กำหนดนโยบายที่ตกลงกันเพื่อผลักดันไปสู่การตัดสินใจในขั้นตอนต่อไป โดยใช้บุคลากรและหน่วยงานที่มีการจัดตั้งไว้เดิมอยู่ดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของทรัพยากรที่มีอยู่ ทำให้เห็นได้ว่า การพิจารณาทางเลือกโดยการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาตินั้น เหตุผลหลักของผู้กำหนดนโยบาย คือ การนำเรื่องความร่วมมือทางด้านทรัพยากรของสถาบันการพลศึกษาที่มีอยู่แล้วเป็นหลักในการพิจารณา ประกอบด้วย การประหยัดงบประมาณของรัฐ เนื่องจากสถาบันการพลศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีความพร้อมด้านกายภาพ อาคาร สถานที่ อุปกรณ์ที่ทันสมัย แต่ยังขาดด้านความร่วมมือของบุคลากรเป็นอย่างมาก

3. การตัดสินใจนโยบาย (policy decision making) การตัดสินใจนโยบาย (policy decision making) คือ การพิจารณาทางเลือกของผู้กำหนดนโยบายสาธารณะในการให้ความเห็นชอบนโยบาย ทั้งนี้ จากข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกนโยบายการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรมและจริยธรรม เพื่อดำเนินการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ด้วยการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ภายใต้การบริหารงานของนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ตัดสินใจเลือกนโยบายในรูปแบบการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและให้ความคิดเห็นว่า การพิจารณาทางเลือกนโยบายนี้ต้องอยู่บนรากฐานของความประหยัดงบประมาณ และความพร้อมด้านกายภาพของสถาบันการพลศึกษาเป็นที่ตั้ง ถือได้ว่าเป็นการใช้อำนาจในการตัดสินใจนโยบายสาธารณะที่ขึ้นกับชนชั้นปกครองเป็นสำคัญ การกำหนดนโยบาย ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์การกำหนดนโยบายจะให้ความสำคัญกับบทบาทหรืออิทธิพลของชนชั้น

นำที่มีอำนาจในการตัดสินใจนโยบายอย่างเด็ดขาด ซึ่งชนชั้นปกครองนี้จะยึดหลักความพึงพอใจหรือค่านิยมของตนเองเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจนโยบายมากกว่าค่านิยมทางสังคม หรือกล่าวได้ว่าเป็นการสะท้อนความต้องการของชนชั้นนำมากกว่าความต้องการของประชาชน

นอกจากนั้นกลไกของระบบราชการโดยเฉพาะกระทรวงการท้องถิ่นและการศึกษา จะเป็นฝ่ายสนับสนุนในการขับเคลื่อนนโยบายของฝ่ายการเมืองไปสู่การปฏิบัติ ในฐานะภาคราชการที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นฝ่ายที่มีข้อมูล แต่อย่างไรก็ตามภาคราชการในฐานะของฝ่ายที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นฝ่ายที่มีข้อมูลอย่างกว้างขวางนั้น ในกระบวนการกำหนดนโยบายนี้ กลับพบว่าภาคราชการที่เกี่ยวข้องไม่มีส่วนในการกำหนดนโยบาย เช่น การเสนอความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะไปยังภาคการเมือง และขาดการระดมการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมถึงการนำความคิดเห็นของประชาชนเข้ามาร่วมพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของการบูรณาการสถาบันการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องต่างมีความเห็นสอดคล้องกันในกรณีปัญหาที่ทำให้กระบวนการกำหนดนโยบายในการตัดสินใจนโยบาย เป็นการตัดสินใจขึ้นกับปัจเจกบุคคลไม่กี่คน และขาดการสื่อสารวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ชัดเจนระหว่างผู้ปฏิบัติหรือผู้มีส่วนได้เสียต่อการตัดสินใจ ทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่รอบด้านส่งผลต่อการตัดสินใจที่มีผลต่อฝ่ายอื่น ๆ อีกทั้งขาดการให้ความรู้และแนวทางตัดสินใจกับผู้ปฏิบัติอย่างจริงจัง เมื่อเกิดปัญหาเฉพาะหน้าการแก้ไขปัญหาจึงกระทำได้ยาก โดยเฉพาะปัญหาการร่างพระราชบัญญัติ การกำหนดโครงสร้างการบริหารที่ต้องทำตามกระบวนการหรือการพิจารณาตามกฎหมายเกณฑ์มาตรฐาน หรือปัจจัยต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาต้องการให้ข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

“... ในช่วงนั้นคนเสนอการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีหลายคนคะ แต่คอนเซ็ปส์ วิธีคิดมันก็ไม่ใช่แนวเดียวกัน ก็เสนอว่า อยากมีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อความประหยัด นายกรัฐมนตรีได้เลือกเอาสถาบันการพลศึกษาที่มีความพร้อมหลัก 1 ที่ แต่ทีนี้เนื่องจากสถาบันการพลศึกษามีหลายวิทยาเขต จึงได้กำหนดให้สถาบันพลการศึกษาจังหวัดชลบุรีเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และกำหนดให้สถาบันการพลศึกษาภาคต่าง ๆ เป็นวิทยาเขต...” (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลรายหนึ่ง เมื่อ 16 มกราคม 2563)

จากข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์สะท้อนว่า การตัดสินใจนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เป็นบทบาททางการบริหารและพัฒนาประเทศในการขับเคลื่อนการปฏิรูปทางด้านการกีฬาของชาติที่ต้องการให้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อเป็นการแสดงผลงานของรัฐบาล และการตัดสินใจนโยบายนี้วางอยู่บนรากฐานของความประหยัดงบประมาณ และความพร้อมด้านกายภาพของสถาบันการพลศึกษาเป็นที่ตั้ง ด้วยเหตุนี้การตัดสินใจในกระบวนการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงมีลักษณะแบบการเปลี่ยนแปลงในส่วนเพิ่ม ซึ่งผู้กำหนดนโยบายตัดสินใจเลือกกำหนดนโยบายแบบการเปลี่ยนแปลงในส่วนเพิ่มเนื่องจากผู้กำหนดนโยบายยอมรับความถูกต้องหรือเห็นด้วยกับนโยบายเดิมที่เคยมีการเสนอไว้ก่อนแล้วโดยกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ต้องการเปิดสอนปริญญาตรีในสถาบันการพลศึกษา ซึ่งก็ได้แตกต่างอะไรมากรายละเอียดของเนื้อหาทางนโยบายในการปรับสถานะสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการวิจัยแห่งชาติ รวมทั้งเมื่อพิจารณาเรื่องการใช้ทุน/งบประมาณจำนวนมากสำหรับแผนงานตามทางเลือกนโยบายใหม่หรือที่แตกต่าง ขณะที่ผลที่จะเกิดขึ้นจากนโยบายที่กำลัง

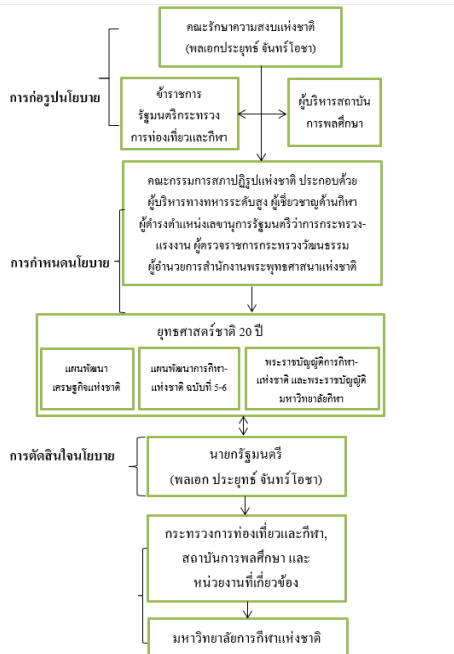
พิจารณาที่มีความไม่แน่นอน ยิ่งกว่านั้นเป็นที่ยอมรับกันในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบายว่าเมื่อทำการตัดสินใจใด ๆ มักไม่พิจารณาทางเลือกทุก ๆ ทาง แต่จะตัดสินใจเมื่อทางเลือกหนึ่ง ๆ เป็นที่พอใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งอาจไม่ใช่ทางเลือกที่ดีที่สุด ด้วยเหตุนี้จึงเลือกกำหนดนโยบายโดยทางเลือกใดมักเลือกทางเลือกที่ใกล้เคียงกับนโยบายเดิม ๆ เพื่อให้การกำหนดนโยบายนั้นเกิดการดำเนินการขึ้น

สรุป

จากการอธิบายกระบวนการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สามารถสรุปได้ว่า การก่อตัวของนโยบาย (policy formation) เกิดขึ้นในขณะที่ยังมีบริบทของการบริหารของรัฐบาลที่มาจากพรรคการเมือง และการมีมติเห็นชอบนโยบายในการปฏิรูปประเทศในด้านต่างๆ หนึ่งในนั้นคือทางด้านการกีฬา ด้วยเหตุนี้การกำหนดนโยบายจึงมีที่มาจากแนวความคิดของนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในขณะที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้ารักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และนางกอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และข้าราชการในระดับผู้บริหารของสถาบันการพลศึกษา ในการเป็นผู้ให้ความคิดเห็นสนับสนุนถึงความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ นายกรัฐมนตรีจึงได้สั่งการไปยังสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านกีฬาศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม เพื่อให้ศึกษาแนวทางและจัดทำข้อเสนอแนะในการนำเสนอพิจารณาทางเลือก (formulating policy proposal) การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งชาติ และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หลังจากการศึกษาแนวทางและข้อเสนอแนะจึงนำเสนอนายกรัฐมนตรี เพื่อกำหนดนโยบาย (policy)

decision) และนายกรัฐมนตรีเมื่อพิจารณาทางเลือกแล้วจึงได้สั่งการให้กระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬา เป็นหน่วยงานหลักและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและทำหน้าที่ศึกษาถึง
การบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และมีการศึกษา
กฎหมาย พระราชบัญญัติ กฎ ระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ประสานงานกับ
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา กระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬา และกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อดำเนินการบูรณาการการจัดตั้ง
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติขึ้น ซึ่งสามารถอธิบายเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพ 1: สรุปกระบวนการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็น
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลที่ได้เกิดได้ตามประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. จากการศึกษาระบบการการก่อรูปของนโยบายสาธารณะของกระบวนการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า เป็นแนวคิดที่มาจากฝ่ายการเมืองเป็นผู้กำหนดนโยบาย สะท้อนว่าจากแนวความคิดของนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ก่อให้เกิดการก่อรูปของนโยบายการบูรณาการสถาบันการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่ศึกษาดูงานและเข้าร่วมกีฬาเอเชียนเกมส์ที่เกาหลีใต้ และกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เป็นผู้สนับสนุนแนวความคิดดังกล่าว จึงจัดทำผลการศึกษาดูงานดังกล่าวเสนอต่อนายกรัฐมนตรีถึงความเป็นไปได้ที่ประเทศไทยควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเหมือนกับต่างประเทศ เพื่อเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ในเรื่องของกีฬาให้นำสู่ระดับสากลมากยิ่งขึ้น จากลักษณะของการก่อรูปนโยบายนี้เป็นการกำหนดนโยบายจะเห็นได้ว่านโยบายนี้เป็นความต้องการหรือรสนิยมของผู้นำรัฐบาล ไม่ใช่ความต้องการของประชาชน ตามแนวคิดทฤษฎีชนชั้นนำ (elite) ของ Dye (1978, pp. 11-27) ที่ได้เสนอตัวแบบชนชั้นนำไว้และอธิบายการก่อกำเนิดนโยบายว่า จากความปรารถนาและความต้องการของชนชั้นนำที่ปกครอง ซึ่งผู้นำรัฐบาลใช้อำนาจในการตัดสินใจนโยบายสาธารณะอย่างเด็ดขาด ยึดถือความพึงพอใจ (preference) หรือค่านิยม (values) ของตนเองและพวกพ้องที่ใกล้ชิดเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจนโยบาย ด้วยเหตุนี้นโยบายจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความพอใจหรือค่านิยมส่วนตัวของชนชั้นนำโดยตรง ข้าราชการเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่นำนโยบายที่กำหนดโดยชนชั้นนำไปสู่

ประชาชนเท่านั้น ทิศทางของการกำหนดนโยบายจึงเป็นทิศทางแบบแนวดิ่ง (vertical) จากชนชั้นปกครองลงมาถึงประชาชน

2. จากการศึกษาถึงการเสนอทางเลือกนโยบายต่อผู้ตัดสินใจนโยบาย พบว่า การกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยแห่งชาติ มี 3 แนวทางเลือก คือ (1) การนำสถาบันการพลศึกษาระดับเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาที่มีข้อดี คือ สถาบันการพลศึกษามีทรัพยากรที่ครบถ้วน เช่น ด้านกายภาพ อาคาร สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน และบุคลากรถือว่าเป็นการใช้งบลงทุนน้อย แต่มีข้อเสีย คือ บุคลากรยังยึดติดกับระบบการบริหารงานในรูปแบบเดิมและมีมุมมองในลักษณะเป็นการเปลี่ยนชื่อขององค์กรเท่านั้น และขาดบุคลากรด้านวิชาการที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ (2) เลือกคณะใดคณะหนึ่งในมหาวิทยาลัยขึ้นมาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ข้อดีบุคลากรมีประสบการณ์โดยตรงกับหลักสูตรที่กำหนดใหม่และเป็นการส่งเสริมให้มีการจ้างงานมากขึ้น แต่ภาครัฐต้องลงทุนทรัพยากรด้านกายภาพ อาคารสถานที่ และ (3) การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาขึ้นใหม่ ข้อดี คือ เป็นการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ที่สามารถสร้างบุคลากรในรูปแบบการบริหารงานแบบใหม่ไม่ยึดติดกับระบบราชการเดิม ข้อเสียภาครัฐต้องใช้งบประมาณการลงทุนที่สูงมาก ทั้งด้านสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และเมื่อคณะกรรมการฯ ได้นำเสนอนายกรัฐมนตรีแล้วมีมติสั่งการจากนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ถึงแนวทางเลือกที่ 1 คือ การนำสถาบันการพลศึกษาระดับเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณะกรรมการฯ จึงได้ดำเนินการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ บรรจุลงในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติต่อไป สอดคล้องกับแนวทางการตัดสินใจการบริหารตามตัวแบบการเปลี่ยนแปลงในส่วนเพิ่ม (Lindblom et al., 1979 อ้างถึงใน Hogwood & Gunn, 1984, p. 152) เนื่องจากเป็นทางเลือกที่เหมาะสม

ภายใต้การขับเคลื่อนนโยบาย “ไทยแลนด์ 4.0” และ “ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” ที่วางอยู่บนพื้นฐานของความพอเพียง ในด้านการประหยัดงบประมาณในการดำเนินการและความสามารถในการดำเนินการโดยหน่วยงานที่มีการจัดตั้งไว้เดิมอยู่แล้วให้บรรลุเป้าหมายของทรัพยากรที่มีอยู่ทำให้เห็นได้ว่า การพิจารณาทางเลือกโดยการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาตินั้น เหตุผลหลักของผู้กำหนดนโยบาย คือ การนำเรื่องความร่วมมือทางด้านทรัพยากรของสถาบันการพลศึกษาที่มีอยู่แล้วเป็นหลักในการพิจารณา ประกอบด้วย การประหยัดงบประมาณของรัฐ เนื่องจากสถาบันการพลศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีความพร้อมด้านกายภาพ อาคาร สถานที่ อุปกรณ์ที่ทันสมัย แต่ยังขาดด้านความร่วมมือของบุคลากรเป็นอย่างมาก

3. จากการศึกษาการตัดสินใจนโยบายในการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรมและจริยธรรม เพื่อดำเนินการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ภายใต้การบริหารงานของนายกรัฐมนตรีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชาได้ตัดสินใจเลือกนโยบายในรูปแบบการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและให้ความคิดเห็นว่า การพิจารณาทางเลือกนโยบายนี้ต้องอยู่บนรากฐานของความประหยัดงบประมาณ และความพร้อมด้านกายภาพของสถาบันการพลศึกษาเป็นที่ตั้ง ถือได้ว่าเป็นการใช้อำนาจในการตัดสินใจนโยบายสาธารณะที่ขึ้นกับชนชั้นปกครองเป็นสำคัญการกำหนดนโยบาย ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์การกำหนดนโยบาย จะให้ความสำคัญกับบทบาทหรืออิทธิพลของชนชั้นนำที่มีอำนาจในการตัดสินใจนโยบายอย่างเด็ดขาด ซึ่งชนชั้นปกครองนี้จะยึดหลักความพึงพอใจ หรือค่านิยมของตนเองเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจมากกว่าค่านิยมทางสังคม หรือกล่าวได้ว่าเป็นการสะท้อนความต้องการของชนชั้นนำมากกว่าความต้องการของประชาชน (Dye, 1978) ทั้งนี้ มีกระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬาจะเป็นฝ่ายทำหน้าที่ไปสู่การปฏิบัติ

(implementation policy) ในฐานะภาคราชการที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นฝ่ายที่มีข้อมูล เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สถาบันการพลศึกษา แต่อย่างไรก็ตาม ภาคราชการในฐานะของฝ่ายที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นฝ่ายที่มีข้อมูลอย่างกว้างขวางนั้น ในกระบวนการกำหนดนโยบายนี้ภาคราชการมีส่วนอย่างมากในการเสนอแนะข้อมูลต่อการกำหนดนโยบาย เช่น การเสนอความคิดเห็น หรือ ข้อเสนอแนะไปยังภาคการเมือง และนโยบายนี้ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมถึงการนำความคิดเห็นของประชาชนเข้ามาร่วมพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทำให้ยากที่จะสร้างพลังขับเคลื่อนต่อการยอมรับนโยบายที่เกิดขึ้นในอนาคต

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการศึกษาสามารถเสนอแนะเพื่อการพัฒนากระบวนการกำหนดนโยบายการบูรณาการสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ควรเริ่มจากการวางแผนการพัฒนาที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งมีแนวทางการประสานงานกับส่วนราชการที่รับผิดชอบและภาคส่วนอื่นของสังคมที่เกี่ยวข้องในการวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่สอดคล้องกับทิศทางการส่งเสริมการสร้างนักกีฬามีอาชีพในระดับสากลและการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬาที่ได้มาตรฐาน เพื่อให้ทราบและตระหนักถึงความสำคัญของวัตถุประสงค์การจัดตั้งจากทุกภาคส่วนในสังคมร่วมกัน รวมทั้งมีการติดตามและประสานงานการดำเนินงานตามแผนพัฒนาให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). **การจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ**

ฉบับที่ 6. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สถาบันการพลศึกษา. (2561). **ปฏิรูปสถาบันการพล**

ศึกษาสู่มหาวิทยาลัยการกีฬา. ค้นเมื่อ 14 พฤษภาคม 2561, จาก

<https://highlight.kapook.com/view/35285>

สำนักนายกรัฐมนตรี. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2560). **บทสรุปสำหรับผู้บริหาร**

ผลงานรัฐบาล ปีที่ 3 พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา. กรุงเทพมหานคร:

สำนักนายกรัฐมนตรี.

Dye, T. R. (1978). **Policy analysis** (2nd ed.). Tuscaloosa, Alabama: The University of Alabama Press.

Hogwood, B. and Gunn, L. (1984). **Policy Analysis for the Real World.** Oxford: Oxford University Press.

Translated Thai References

Ministry of Tourism and Sports. (2017). **The 6th edition of the National Sports Development Plan.** Bangkok: Ministry of Tourism and Sports.

Ministry of Tourism and Sports, Institute of Physical Education. (2018). **Reform the Institute of Physical Education to a Sports University,** Retrieved from <https://highlight.kapook.com/view/35285>

Prime Minister's Office, The Secretariat of the Cabinet. (2017). **Executive Summary for the Third Year Government Performance of Gen. Prayut Chan-ocha**. Bangkok: Prime Minister's Office